

handel med tredjelande at gøre. Vi har eksempler fra WTO, fra OECD og fra alt muligt andet på, at når man har lavet aftalen med disse tredjelande eller med andre organisationer, så gælder disse regler ikke mere. Så må man gerne lave hemmelige protokoller igen.

I dag er det så kommet frem, at der vedrørende det sidste, som vi har diskuteret meget, nemlig Helms-Burton-loven, er fem hemmelige protokoller. Det må rent faktisk give så mange virksomheder utryghed med hensyn til: Jamen hvad betyder forordningen så? Er der i virkeligheden undtagelser i disse hemmelige protokoller? Eller hvad er det? Det er faktisk det bedste eksempel på, at regeringen skal arbejde meget, meget hårdt for, at vi på regeringskonferencen får gennemført, at der ikke må foreligge hemmelige protokoller fra EU's Ministerråd.

Derved har jeg jo i virkeligheden også sagt, at alt det her med – som udenrigsministeren var inde på – at hvis det er et forhandlingsmandat, man har givet til Kommissionen, som skal ud og forhandle med tredjelande eller med WTO osv., er det selvfølgelig o.k., for man kan jo ikke give alle sine, om jeg så må sige, jokere fra sig, inden man går til forhandlingsbordet. Det er ikke det, der er tale om. Nej, der er tale om, at i det øjeblik, det bliver implementeret, må der ikke være hemmelige protokoller, for ellers ødelægger vi befolkningens tillid til, at EU overhovedet kan lave noget som helst, som tåler dagens lys.

Derfor går Fremskridtspartiet selvfølgelig 100 pct. ind for det – og jeg mener det.

Så til sidst vedrørende beslutningsforslag nr. B 32 om forslag til en sanering af Europa-Kommissionens komiteer og udvalg. Jeg er næsten nødt til at gentage de første par linjer, for der er nogle, der ligesom synes, at det er alt for standhaftigt sat op, og at der er alt for mange retningslinjer. Men det, der står, er:

»Folketinget opfordrer regeringen til i EU at fremsætte forslag om begrænsning af EU-bureaukratiet efter følgende retningslinjer: ...«

Man anmoder regeringen om at lave en begrænsning, en sanering af noget, som vi alle sammen er enige om er gået over gevind. Jeg har ikke hørt et eneste parti, der på noget tidspunkt har benægtet, at der er for meget bureaukrati. Ikke desto mindre har der stået utrolig mange ordførere fra utrolig mange partier og sagt: Det her er dog for konkret; det kan vi sandelig ikke være med til. Vi kan ikke engang være med til at foreslå en sanering af de komite-

er og udvalg, om hvilke de samme ordførere samtidig har været oppe og sige: Dem er der sikkert også for mange af, og der er nok nogle, der ikke laver noget effektivt. Men vi vil ikke forhindre, at vi eventuelt måske engang kunne have lyst til at nedsætte et nyt udvalg, der måske lavede noget helt andet og præcist og med eksperter.

Det er jo ikke det, der står i forslaget. Selvfølgelig skal der være åbenhed og mulighed for, at hvis der er behov for et specialudvalg, skal det kunne nedsættes. Men det, vi har i dag, er et ocean af komiteer og udvalg, som vi aldrig nogen sinde ser resultater fra, og som vi ved simpelt hen kun sidder der, fordi de engang blev nedsat og aldrig nogen sinde er blevet ophævet, og der er ikke nogen, der rykker dem for et svar indimellem.

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig med al den magt, vi nu engang har.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Overordnet om de tre forslag kan jeg allerede nu – nok ikke til den store forbløffelse – meddele, at Dansk Folkeparti agter at stemme for alle tre forslag, når de forhåbentlig kommer til anden og sidste behandling her i Folketings-salen.

Jeg skal selvfølgelig gøre nogle bemærkninger til de enkelte forslag om baggrunden for, at vi har valgt den konklusion.

Først vedrørende B 20, forslag til folketingsbeslutning om offentlighed omkring lobbyvirksomhed i EU. Vi har det principielle synspunkt, at lobbyvirksomhed, lidt i stil med det fru Elisabeth Arnold sagde, kan være en god ting, at lobbyister rent faktisk godt kan sætte fingeren på nogle afgørende punkter, hvor man er ved at vedtage noget uhensigtsmæssigt, noget, der ikke har været tilsigtet, og så få det rettet. Det gælder for lobbyvirksomhed i forhold til Folketingets arbejde, og det gælder naturligvis også lobbyvirksomhed i forhold til EU-arbejde.

Men forslaget går jo heller ikke ud på at afskaffe lobbyvirksomhed. Forslaget går ud på at skabe en øget offentlighed omkring lobbyvirksomhed i det hele taget. Det her er så på EU-plan, og alle må erkende, at på EU-plan er det mere nødvendigt at have en klar gennemsigthed omkring lobbyvirksomhed, end det er på nationalt plan, al den stund det er langt nemmere at etablere en folkelig kontrol med, hvad der eksempelvis foregår her i Folketinget, end med det, der foregår i EU-regi. Det siger sig selv